

niedziela

PODLASKA

NR 36 (1081) • K • ROK LVIII • 6 IX 2015 • PODLASIE

w numerze:

Relikwie św. Maksymiliana Marii Kolbego na stałe w Kosowie Lackim – relacja

Wielki Gościniec Litewski ⁽²⁾ – wywiad

Przed Rokiem Miłosierdzia – nowy cykl

MYŚL NA TYDZIEŃ

Droga Maryi staje się droga Boga, a owocem miłości Boga i człowieka jest Jezus Chrystus. Maryja jednoczy w sobie myśli i drogi Boga.

Bp Tadeusz Pikus

Bóg pomoże

W poniedziałek 7 września obchodzimy wspomnienie bł. Ignacego Kłopotowskiego, prezbitera. Urodził się w 1866 r. w Korzeniówce (parafia Drohiczyn). Jako kapłan poświęcił się opiece materialnej i duchowej wobec ludzi ubogich, odrzuconych i pozbawionych nadziei. Intensywnie pracował jako redaktor i wydawca broszur oraz czasopism religijno-patriotycznych (m.in.: „Polak-Katolik”, „Kółko Różańcowe” czy pismo dla dzieci „Anioł Stróż”). Poprzez słowo drukowane pragnął przybliżyć ludziom wartość wiary.

Bł. ks. Ignacy Kłopotowski często powtarzał: „Do tego czasu Bóg dopomógł, Bóg nadal pomoże”. W 1920 r. powołał do istnienia Zgromadzenie Sióstr Loretańskich, kontynuujących dzieła założyciela po jego śmierci 7 września 1931 r. Centrum duchowym wspólnoty stało się Loretto k. Łochowa, także założone przez bł. Ignacego. Z czasem do klasztoru nad Liwcem zaczęli przybywać pielgrzymi (również z naszej diecezji). W sanktuarium pątnicy wzywają opieki Matki Bożej Loretańskiej, a przy grobie bł. Ignacego proszą o pomoc w trudnościach. Tu doświadczają spotkania z Bogiem, Jego opieki i bezgranicznej miłości.

Ks. Krzysztof Żero

ODNOWIENI W CHRYSZTUSIE

Bożena Sztajner/Niedziela

W dobie wielkiej troski o ekologię, gdy nawet powstała encyklika podejmująca tak ważną sprawę, nie może dziwić odczytywanie Bożego działania w kluczu troski o wszystko, co zostało stworzone – w szczególności zaś sposób zabiegania o ostateczne dobro człowieka. Trudno w tym miejscu podejmować polemikę z wynaturzeniami, które próbują wpisać się w pozytywny nurt szacunku dla stworzonego świata, warto jednak przywołać teologiczną refleksję, która jest jednocześnie zadaniem dla chrześcijan: „Restaurare omnia in Christo” (odnowić wszystko w Chrystusie).

Izajasz przyzwyczaił nas już do mówienia kontrastami: od głoszenia słusznej i sprawiedliwej kary, której musi doświadczyć niewierny lud, aż po zwiastowanie czasu łaski i zmiłowania – teraz, gdy naród zostanie wyzwolony z ucisku, a zwłaszcza w czasach mesjańskich, gdy dokona się prawdziwe i ostateczne wyzwolenie. Przepiękne są zestawienia małoduszności z odwagą, ślepoty

z poprawnym widzeniem, głuchoty z doskonałym słyszeniem, paraliżu z normalnym chodzeniem czy też niemożności mówienia z radosnymi okrzykami. Po takim wyliczeniu nie może już dziwić, że na pustyni powstaną źródła wód, a spieczona ziemia doznaje ochłody. Ewangelisci często sięgali do tekstów Izajasza, ukazując, jak spełniają się one w posłudze Chrystusa. Opis uzdrowienia głuchoniemego ma w swoim centrum najistotniejszą myśl: „Otwórz się!”. Jezus przywraca do sprawności nie tylko zmysły chorego człowieka, ale pomaga mu otworzyć się na dar łaski uświęcającej, dzięki której będzie mógł odtąd „prawidłowo mówić”, czyli czynić wszystko zgodnie z wolą Bożą. Uzdrawione zmysły, jak świadczy św. Jakub, pozwalają wiernym widzieć bliźnich jako dzieci tego samego Ojca – równych sobie (niezależnie od różnic w wykształceniu czy bogactwie), obdarowanych wiarą i możliwością korzystania ze źródeł łaski (sakramentów świętych). Równość ta dotyczy też wspólnego

dziedziczenia królestwa Bożego, „przyobiecane tym, którzy Go (Boga) miłują”.

Gdy stajemy zawiedzeni wobec ciągle nieskutecznych prób „poprawienia” bliźniego, trzeba nam przypomnieć sobie Jezusowe „Effatha”, by zrozumieć, że oczekiwany skutek jest zarazem

Zaraz otworzyły się jego uszy, więzy języka się rozwiązały i mógł prawidłowo mówić (Mk 7, 35)

owocem łaski, jak też otwarcia się człowieka na ten dar i współpracy z nim. Pan Bóg nie chce grzesznika zniszczyć, lecz dokonać „renowacji” jego myślenia, uwrażliwić sumienie na dobro i zło, przywrócić sprawność woli, by umiała dokonywać właściwych wyborów. Tak „naprawiony” człowiek odzyskuje pierwotny blask swego powołania do świętości.

Ks. Tomasz Pelszyk

KRÓTKO

Kąty. 15 sierpnia na boisku parafialnym odbyły się Młodzieżowe Mistrzostwa o Puchar Proboszcza Parafii Kąty. W zawodach, którym patronował proboszcz ks. Jarosław Górski, wzięło udział 8 drużyn.

Węgrów – Gietrzwałd.

19 sierpnia z parafii pw. św. Piotra z Alkantary i św. Antoniego z Padwy miała miejsce pielgrzymka do Świętej Lipki i Gietrzwałdu.

Sokołów Podlaski.

20 sierpnia Sokołowski Ośrodek Kultury zorganizował maraton filmowy pt. „Historia sierpnia 44”. W programie były filmy: „Sierpniowe niebo. 63 dni chwały”, „Powstanie Warszawskie” i „Miasto ruin”, a także opowieść o powstaniu w wykonaniu Sławomira Kosima – historyka, przewodnika w Muzeum Powstania Warszawskiego.

Serpelice.

W dniach 21-25 sierpnia w Domu Duszpasterstwa Młodzieży „Porcjunkula” w Serpelicach nad Bugiem pod hasłem: „Godni Życia” odbyły się 9. Ogólnopolskie Spotkania Młodzieży „Golgota Młodych”, zorganizowane przez Zakon Braci Mniejszych Kapucynów. 22 sierpnia Mszy św. przewodniczył bp Tadeusz Pikus.

Ciechanowiec.

22 sierpnia w kaplicy w Wojkowicach została odprawiona Msza św. w intencji jednostki OSP z Wojtkowic Starych, która świętowała 50-lecie swego istnienia.

Rajd Katyński.

22 sierpnia motocykliści – uczestnicy 15. Rajdu Katyńskiego zatrzymali się na terenie naszej diecezji, aby oddać cześć bohaterom: ks. Stanisławowi Brzósce w Sokołowie Podlaskim, Danucie Siedzikównie przy epitafium w parafii pw. Świętych Cyryla i Metodego w Hajnówce oraz przy pomniku Katyńskim w parafii pw. Miłosierdzia Bożego w Bielsku Podlaskim.

Ks. Krzysztof Żero

Jarosław Kurzawa

Rolą głowy państwa jest umacnianie wspólnoty – podkreślił prezydent Andrzej Duda

Prezydent Polski i Biskup Drohiczyński na Grabarce

NA Świętej Górze Grabarce nie daleko Siemiatycz odbyły się prawosławne uroczystości święta Przemienienia Pańskiego. Przewodniczył im zwierzchnik Kościoła prawosławnego w Polsce abp Sawa. Uczestniczyli w nich prezydent Andrzej Duda i biskup drohiczyński Tadeusz Pikus.

Według szacunków policji, w uroczystości wzięło udział ok. 3 tys. osób. Prezydent mówił do zgromadzonych, że niezależnie od wiary i wyznawanej religii rolą

głowy państwa jest uczestniczyć w tak istotnych wydarzeniach dla Polski i polskich obywateli oraz umacnianie wspólnoty. Podziękował też za możliwość wspólnej modlitwy. Prezydent otrzymał z rąk abp. Sawy ikonę Przemienienia Pańskiego wykonaną przez jedną z mniszek monasteru na Grabarce.

Uroczystości na Grabarce odbyły się w obecności relikwii św. Spirydona, greckiego świętego z IV wieku. Przekazała je 15 sierpnia z Kre-

ty delegacja Greckiego Kościoła Prawosławnego pod przewodnictwem bp. Nektariusza, metropolity Kerkiry, Paksos i Wysp Diapontyjskich. Św. Spirydon żył w czasach, kiedy chrześcijaństwo nie było jeszcze podzielone. Jest czczony zarówno przez prawosławnych, jak i katolików. Prezydent Andrzej Duda przypomniał, że relikwie te przekazane zostały greckim prawosławnym przez św. Jana Pawła II.

Jan Krakowski

Pielgrzymka z Bielska Podlaskiego do Hodyszewa

Biskup drohiczyński Tadeusz Pikus 22 sierpnia wprowadził do sanktuarium maryjnego w Hodyszewie pielgrzymów, którzy udali się w doroczną pieszą pielgrzymkę z Bielska Podlaskiego, zorganizowaną przez parafię pw. Matki Bożej z Góry Karmel.

Do Hodyszewa przybyło 750 pielgrzymów, a na kończącej ją Eucharystii w sanktuarium obecnych było także wielu wiernych

ze wszystkich parafii w Bielsku Podlaskim i z parafii sąsiednich, przybyli też goście z Polski i zagranicy oraz mieszkańcy Hodyszewa.

Pielgrzymi pokonali trasę liczącą blisko 35 km, na której byli gościnnie przyjmowani. Powitał ich kustosz sanktuarium ks. Wojciech Juszczyk SAC. Eucharystii przewodniczył bp Tadeusz Pikus. Wraz z nim koncelebro-

wali: przewodnik pielgrzymki ks. Arkadiusz Tymoszek, jej organizator ks. Henryk Polak oraz sekretarz biskupa ks. Tomasz Szmurło. Obecni byli pielgrzymujący kleryk Bartosz Margański, pallotyni i sercanin, obsługujący duchowo hodyszewskie sanktuarium, siostry zakonne, chórzyci Chóru Polskiej Pieśni Narodowej z Bielska Podlaskiego i grupa muzyczna.

W homilii bp Pikus, nawiązując do tytułu Matki Bożej z Hodyszewa – Matki Pojednania, ukazał wartość pojednania dokonującego się w spotkaniu Boga z człowiekiem w Maryi. Podkreślił też konieczność miłości wszystkich ludzi, w poszanowaniu ich różnic, gdyż Jezus walczył o każdego człowieka. Czyni to również Kościół, także wtedy, gdy upomina.

Pielgrzymkę zakończyło powierzenie się Maryi przed Jej cudownym obrazem.

Ks. Artur Płachno

Ks. Artur Płachno

Pielgrzymi pokonali trasę liczącą blisko 35 km

KIERUNEK: SERPELICE

Diecezjalne Spotkanie Młodzieży A.D. 2015

Tradycją diecezji drohiczyńskiej jest, że w okolicach lub w samo święto Podwyższenia Krzyża Świętego w Serpelicach nad Bugiem zbiera się młodzież naszej diecezji, by tu przeżywać, organizowane przez Wydział Duszpasterstwa Młodzieży Kurii Diecezjalnej w Drohiczyźnie, Diecezjalne Spotkanie Młodzieży. Nie inaczej będzie i w tym roku. Tegoroczne spotkanie młodych zaplanowano na poniedziałek 14 września, w dniu, kiedy to w kalendarzu liturgicznym przypada święto Podwyższenia Krzyża Świętego. Stąd tradycyjnie oprócz tablic informujących grupy przywożą ze sobą krzyże – pierwszy symbol chrześcijaństwa, znak zwycięstwa miłości nad grzechem, światła nad ciemnością, dobra nad złem... Tradycyjnie zostaną one umieszczone na serpelickiej górze krzyży, która znajduje się przed szczytem Kalwarii Podlaskiej.

Spotkaniom młodych co roku towarzyszy hasło przewodnie. W roku poprzedzającym Światowe Dni Młodzieży w Krakowie w 2016 r. będą to słowa: „Błogosławieni czystego serca...” (Mt 5, 8). Przed spotkaniem w Serpelicach, którego punktem kulminacyjnym będzie Eucharystia o godz. 14 pod przewodnictwem bp. Tadeusza Pikusa, młodzi ludzie o godz. 9 zgroma-

Bożena Sztajner/Niedziela

dzą się na spotkaniach modlitewnych w trzech kościołach: pw. Miłosierdzia Bożego w Sokołowie Podlaskim (dekanaty: sokołowski, węgrowski, sterdyński i łochowski), pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Siemiatyczach (dekanaty: siemiatycki, drohiczyński i sarnacki) i pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Brańsku (dekanaty: brański, ciechanowiecki, biel-

ski i hajnowski). Tam wystłuchają konferencji i będą uczestniczyli w nabożeństwach ewangelizacyjnych prowadzonych przez ich duszpasterzy. Po zakończeniu spotkania ok. godz. 10.30 udadzą się do Serpelic, gdzie zagra dla nich zespół „Wyrwani z niewoli”.

Ale to oczywiście nie wszystko. Podczas wspólnego świętowania będzie okazja pogłębić wzajemne więzi, spotkać dawno niewidzianych znajomych, ale przede wszystkim na nowo rozpalić swoją wiarę, pogłębić i wzmocnić przywiązanie do Jezusa, Pana i Zbawiciela. Poczucie ducha wspólnoty i jedności. Niech więc nikogo nie zabraknie tego dnia na Kalwarii Podlaskiej, festiwalu młodości i radości!

Inicjatorem spotkań młodzieży był biskup senior Antoni Dydycz, któremu leżała i wciąż leży na sercu sprawa otwierania się człowieka na Chrystusa.

Edyta Hartman

ZAPRASZAMY

40-lecie Domu Pomocy Społecznej. 10 września w Siemiatyczach odbędzie się uroczystość z okazji 40-lecia istnienia Powiatowego Domu Pomocy Społecznej. W programie m.in. o godz. 10 wspólna modlitwa ekumeniczna w intencji pracowników i mieszkańców domu oraz zwiedzanie obiektu.

Otwarcie nowej przychodni zdrowia. 12 września w Ceranowie o godz. 11 rozpocznie się uroczystość z okazji otwarcia i poświęcenia budynku nowej przychodni zdrowia.

Pielgrzymka do Świętej Wody. 12 września (sobota) wspólnoty KZR z bazyliki mniejszej w Węgrowsku organizują pielgrzymkę do Sokółki, Świętej Wody i Suchowoli. Informacje szczegółowe o pielgrzymce i zapisach znajdują się w gablocie wspólnoty różańcowej przy kościele.

Piesza pielgrzymka do Loreto. 13 września organizowana jest piesza pielgrzymka z Ostrówka i Kamionny na uroczystość odpustową w Loreto k. Łochowa. Pielgrzymi wyruszą o godz. 6 z kościołów w Kamionnie i Ostrówku, by po połączeniu się w Łochowie Fabrycznym razem podążać do sanktuarium Matki Bożej Loretańskiej i grobu bł. Ignacego Kłopotowskiego, pochodzącego z naszej diecezji.

Ks. Krzysztof Żero

Intencje modlitewne dla członków Żywego i Nieustającego Różańca Diecezji Drohiczyńskiej na wrzesień

- Za wszystkich nauczycieli, aby umieli przekazywać uмиłowanie prawdy i wpajać autentyczne wartości moralne i duchowe.
- O potrzebne łaski, siły i wytrwałość dla osób życia konsekrowanego.
- O powstrzymanie działań zmierzających do demoralizacji dzieci i młodzieży.

Duszpasterstwo Wspólnot Maryjnych Diecezji Drohiczyńskiej

Bożena Sztajner/Niedziela

niedziela podlaska

Redakcja podlaska:
ks. Mariusz Boguszewski
(redaktor odpowiedzialny)
ks. Krzysztof Żero
ul. Kościelna 10, 17-312 Drohiczyzn
tel./fax 85 656 57 54
pn., wt., pt. w godz. 8.30-13.30
e-mail: niedziela@podlaska@gmail.com
Redakcja częstochowska: Edyta Hartman
ul. 3 Maja 12, 42-200 Częstochowa
tel. 34 369 43 85

ZAPRASZAMY

DOŻYNKI DIECEZJALNE W BIELSKU PODLASKIM 12 WRZEŚNIA

Podczas Mszy św. dziękczynnej tradycyjnie składamy dary w procesji przed ofiarowaniem.

Dar ołtarza przygotowują księża diekani: Bielsk Podlaski – wyroby mleczarskie, Brańsk – wyroby wędliniarskie, Ciechanowiec – paramenty liturgiczne, Drohiczyń – ornat biały, Hajnówka – owoce lasu, Łochów – ornat zielony, Sarnaki – ornat czerwony, Siemiatycze – kapa zielona, Sokołów Podlaski – cztery alby kapłańskie, Sterdyń – ornat fioletowy, Węgrów – ornat złoty. Szczegóły związane z zakupem szat i przedmiotów liturgicznych księża diekani ustalą z ks. Jarosławem Rzymskim, notariuszem kurii. Dary mogą składać też poszczególne parafie, zespoły i osoby.

Za przygotowanie i przebieg liturgii odpowiedzialny jest ks. Tadeusz Syczewski, rektor WSD w Drohiczyń, wikariusz generalny. Komentarz podczas uroczystości poprowadzi ks. Jarosław Rzymski.

Oprawę muzyczną zapewnia Polski Chór Pieśni Narodowej z Bielska Podlaskiego.

Porządek uroczystości:

Od godz. 10 – przyjmowanie delegacji z wieńcami i pocztami sztandarowymi na placu przy Ratuszu miejskim (delegacje z darami ofiarnymi, czytający lekcje mszalne oraz modlitwę wiernych kierują się na plac przy plebanii bazyliki mniejszej),
Godz. 10 – program patriotyczno-religijny zakończony modlitwą,
Godz. 10.50 – komentarz,
Godz. 11 – uroczysta Liturgia na placu celebry:
– rozpoczęcie Mszy św.,

- powitanie Księdza Biskupa i duchowieństwa – ks. Kazimierz Siekierko,
- powitanie władz państwowych i samorządowych – starosta, burmistrz i wójt,
- prośba o poświęcenie wieńców – gospodarze dożynek,
- błogosławieństwo wieńców przez Księdza Biskupa (podczas poświęcenia wieńce przechodzą procesyjnie przed ołtarzem i ustawiają się wokół placu celebry. Ks. Tomasz Szmurło, kapelan Księdza Biskupa, wręcza delegacjom okolicznościowe pamiątki),
- po modlitwie „Po Komunii św.” starostowie dożynek proszą Księdza Biskupa o błogosławieństwo ziarna siewnego i chlebów,
- poświęcenie ziarna i chlebów – Ksiądz Biskup,
- wręczenie medali „Benemerenti” – Ksiądz Biskup,
- słowo duszpasterza rolników – ks. Antoni Sieczkiewicz,
- ogłoszenie konkursu na najładniejszy wieńiec – wyniki przedstawi komisja w składzie ks. Zenon Czumaj i przedstawiciele powiatu, miasta i gminy,
- błogosławieństwo celebransa,
- dzielenie się chlebem.

Niech nasz udział w tegorocznej diecezjalnej uroczystości dziękczynienia za plony będzie wyrazem uwielbienia Stwórcy za Jego wszechmoc, a także wyrazem naszej wdzięczności za Jego nieskończoną dobroć. Niech ten dzień będzie też okazją do wyrażenia wdzięczności rolnikom i tym wszystkim, którzy troszczą się o to, by na naszym stole nie zabrakło chleba.

Ks. Zbigniew Rostkowski,
wikariusz generalny

Od lewej: bp Tadeusz Pikus, abp Wojciech Polak, bp Antoni Dydycz

KONSEKRACJA I DZIĘKCZYNIENIE

KS. ARTUR PŁACHNO

23 sierpnia podczas Eucharystii, której przewodniczył prymas Polski abp Wojciech Polak, odbył się obrzęd uroczystego poświęcenia kościoła pw. Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny w Sokołowie Podlaskim, który jest konkatedrą diecezji drohiczyńskiej

Bożena Sztajner/Niedziela

Uczestnicy uroczystości zapelnili sokołowską konkatedrę

Zdjęcia: Ks. Artur Plichno

KONKATEDRY W SOKOŁOWIE PODLASKIM NIE ZA 600 LAT TAMTEJSZYCH ŚWIĄTYŃ

Aktu tego dokonał biskup drohiczyński Tadeusz Pikus, homilię wygłosił biskup senior Antoni Dydycz. Obecni byli również biskup siedlecki Kazimierz Gurda oraz biskup pomocniczy tej diecezji Piotr Sawczuk. W uroczystości wzięli udział także kapłani z diecezji drohiczyńskiej, lubelskiej i siedleckiej, przedstawiciele wspólnot zakonnych męskich i żeńskich, parlamentarzyści, władze samorządowe oraz mieszkańcy miasta i goście. Poprzedziły ją tygodniowe misje święte prowadzone przez ks. prał. Zbigniewa Sobolewskiego, dyrektora Dzieła Pomocy „Ad Gentes” przy Konferencji Episkopatu Polski ds. Misji. Podczas niej dziękowano także za 600 lat istnienia w Sokołowie Podlaskim świątyni katolickich.

W homilii bp Dydycz, nawiązując do nadchodzącej 1050. rocznicy chrztu Polski, powiedział, że chrześcijaństwo tworzyło Polskę w jej obrazie kultury i tradycji. Wpisują się w nią również dzieje sokołowskich świątyni na przestrzeni 600 lat. Ponadto przybliżył historię wszystkich istniejących kościołów na przestrzeni minionych 600 lat. Na miejscu zniszczonej świątyni parafialnej w 1948 r. przystąpiono do wznoszenia obecnego kościoła pw. Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny według projektu Andrzeja Boniewo z Warszawy. Fundamenty jego poświęcił 5 września 1948 r. biskup

siedlecki Ignacy Świrski. Pracami budowlanymi kierował ks. kan. Stanisława Pielasa. Po ich ukończeniu 25 października 1953 r. poświęcił go bp Świrski. Kolejni proboszczowie sokołowscy ks. Jan Sobechowicz i ks. Andrzej Krupa wspólnie z parafianami wykazali wiele troski o wystrój i piękno obecnego kościoła konkatedralnego. W 1983 r. ukończono wznoszenie wieży wieńczącej fasadę świątyni i wyposażanie jej wnętrza. Na mocy bulli św. Jan Pawła II „Totus Tuus Poloniae populus” 25 marca 1992 r. kościół ten został podniesiony do godności konkatedry diecezji. 7 czerwca 1992 r. biskup drohiczyński Władysław Jędruszek dokonał poświęcenia ołtarza. Złożono w nim też relikwie św. Wiktora. W latach 1992-94 rezydował przy nim biskup pomocniczy diecezji drohiczyńskiej Jan Chrapek. Ostatnie prace kierowane przez ks. Andrzeja Krupę, przygotowujące do uroczystości poświęcenia, polegały na odnowieniu zewnętrznym konkatedry, oświetleniu jej przy współpracy z władzami miasta, gruntownym odnowieniu wnętrza, zbudowaniu drewnianej chrzcielnicy, ołtarza głównego, dwóch ołtarzy bocznych i stali w stylu neogotyckim, 19 witraży w oknach. Bp Dydycz powiedział, że w 67. roku od rozpoczęcia budowy świątyni ta „znalazła się w pełnej gotowości, aby otrzymać oleje święte”. Podkreślił też, że „uroczystość poświęcenia świątyni wskazuje

na jej charakter, czyli miejsca korzystania z darów duchowych i bycia domem rodzinnym, do którego prowadzi chrzest święty”.

Po modlitwie poświęcenia, odmówionej przez bp. Pikusa, a poprzedzonej śpiewem Litanii do Wszystkich Świętych, namaszczenia ścian dokonali: abp Polak, bp Gurda, bp Sawczuk i bp Pikus. Zapalono również świece w miejscach namaszczenia, okadzono i pokropiono świątynię.

Dekret Biskupa Drohiczyńskiego odczytał wikariusz generalny diecezji drohiczyńskiej i kanclerz Kurii Diecezjalnej ks. Zbigniew Rostkowski. Dokument podpisali: biskupi, przedstawiciele senatu Maria Koc oraz Waldemar Kraska, burmistrz Sokołowa, duchowieństwo, projektanci i wykonawcy oraz przedstawiciele rady parafialnej. Za wykonane prace i przygotowanie do uroczystości podziękowali przedstawiciele rady parafialnej i senatorowie.

Prymas Polski podkreślił, że uroczystość ta wpisuje się w przygotowanie do 1050. rocznicy chrztu Polski, przekazując wyrazy łączności i modlitwy przy grobie św. Wojciecha i z miejsca, gdzie Polska na Wzgórzu Lecha w Gnieźnie narodziła się we wspólnocie ludów i narodów chrześcijańskich. Życzył również, aby ten kościół otwierał na Boga w ufności wysłuchania zanoszonych tutaj modlitw.

RELIKWIE ŚW. MAKSYMILIANA MARIII KOLBEGO NA STAŁE W KOSOWIE LACKIM

W kalendarzu liturgicznym 14 sierpnia wspomina się św. Maksymiliana. W rocznicę jego męczeńskiej śmierci w kosowskiej parafii odbywa się odpust w dojazdowej kaplicy w Rytelach Wszółkach, bowiem ponad 30 lat temu tej kaplicy nadano wezwanie św. Maksymiliana Marii Kolbego. Tegoroczny odpust – w 74. rocznicę śmierci o. Kolbego – był nieco inny, a to za sprawą obecnych na tym odpuscie jego relikwii. Wierni uczestniczący w świątecznych obchodach jako pierwsi mieli możliwość ucałowania relikwii po przywiezieniu ich z Niepokalanowa do Kosowa 26 lipca. Relikwie św. Maksymiliana trafiły na stałe do Kosowa Lackiego, a uroczyste ich wprowadzenie do świątyni parafialnej nastąpiło 15 sierpnia

Relikwie św. Maksymiliana dotarły do Kosowa Lackiego dzięki staraniom wielu osób. Pierwsza myśl o pozyskaniu relikwii dla parafii pojawiła się w głowie wieloletniej prezes Wspólnoty Rycerstwa Niepokalanego w Kosowie Lackim Marii Zalewskiej już wiele lat temu. Idea spodobała się obecnemu opiekunowi tej wspólnoty ks. Karolowi Biegłukowi. Ksiądz Proboszcz w imieniu wszystkich kapłanów i wiernych 1 czerwca br. wystosował specjalne pismo do o. Mirosława Bartosa, gwardiana Klasztoru Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych w Niepokalanowie. Prośba o udzielenie relikwii dla parafii została rozpatrzona pozytywnie. Wspólnie zdecydowano, że odebranie relikwiarza z rąk Ojców Franciszkanów nastąpi podczas Ogólnopolskiego Dnia Modlitwy Rycerstwa Niepokalanego (MI). W tym celu 25 lipca z Kosowa do Niepokalanowa wyruszyła grupa 21 pielgrzymów, głównie członków MI. Relikwiarz, w którym umieszczono włos świętego, został ufundowany przez Rycerstwo Niepokalanego w Kosowie.

Tegorocznym modlitwom w Niepokalanowie towarzyszyło hasło: „Rycerstwo Niepokalanego nadzieją na lepszy świat”. Rozpoczęły się one o godz. 18 Eucharystią, której przewodniczył o. Mirosław Bartos. Mszy św. o północy przewodniczył o. Janusz M. Szypulski. Po Eucharystii w świątyni odbyło się nabożeństwo Drogi Krzyżowej.

Maria Zalewska z relikwiarzem w drodze powrotnej z Niepokalanowa

Modlitwa różańcowa i Koronka do Miłosierdzia Bożego trwały do niedzielnego świtu. Po krótkiej przerwie o godz. 8 odśpiewano Godzinki o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Maryi Panny, a w sali św. Bonawentury prezes narodowy MI o. Stanisław Piętka wygłosił konferencję pt. „Rycerstwo Niepokalanego walką o lepszy świat”. Na jej zakończenie życzył słuchaczom, aby zdołali podbić jak największą dusz dla Niepokalanego.

Centralną uroczystością modlitewną w Niepokalanowie była niedzielna Eucharystia, na którą przybyło bardzo wielu członków MI z całej Polski. Wiele wspólnot zabrało ze sobą sztandary i chorągwie, które wniesiono w uroczystej procesji. Mszy św. przewodniczył i kazanie wygłosił o. Mirosław Bartos. Na zakończenie

Eucharystii o. Mirosław przekazał stojący na ołtarzu relikwiarz w ręce kosowskiej delegacji RN. Wcześniej odczytał po polsku dekret o przekazaniu relikwii św. Maksymiliana dla parafii pw. Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Kosowie Lackim.

Odpust w Rytelach Wszółkach stał się pierwszą sposobnością publicznego oddania czci św. Maksymilianowi. Mszę św. odpustową odprawił ks. Mariusz Boguszewski. W swojej homilii ks. Mariusz mówił m.in. o byciu prawdziwym synem czy córką Kościoła. Następnie podawał konkretne przykłady, co należy czynić, by dawać świadectwo swojej przynależności do Kościoła. Apelowo do zgromadzonych w kaplicy, by stawali się świadkami dla innych i szukali świadków w swoim życiu, którzy dopro-

wadzą do pełni wiary. – Niech św. Maksymilian będzie mocnym świadkiem dla nas, abyśmy coraz mocniej mogli opierać się na Chrystusie – powiedział, kończąc kazanie. Po uroczystej procesji eucharystycznej wierni ucałowali relikwie św. Maksymiliana.

Następnego dnia, w uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny, ks. Tomasz Pełszyk w uroczystej procesji wniósł do świątyni relikwiarz. Dalej odczytał dekret o przekazaniu relikwii, którymi są włosy św. Maksymiliana – jeden ze współbraci zgolił brodę o. Kolbego, gdy ten wrócił z Japonii w 1930 r. i zachował jego włosy, bo już wtedy franciszkanie wierzyli, że ich brat zostanie ogłoszony świętym. Wydaje się, że dzięki otrzymanym relikwiom w parafii jeszcze mocniej będzie szerzony kult świętego, który już od 18 lat rozwijany jest przez obecność RN w Kosowie Lackim. W uzasadnieniu prośby o relikwie Ksiądz Proboszcz napisał: „Ufamy, że pobożność związana z postacią św. Maksymiliana jest bardzo potrzebna i dobrze służy całej naszej Ojczyźnie. Współgra to z tym, co św. Jan Paweł II napisał w dekrecie kanonizacyjnym – ogłaszającym i uznającym bł. Maksymiliana Marię Kolbę świętym. Wskazywał on, że św. Maksymilian jest znakiem nadziei danym przez Boga naszej epoce i patronem obecnych czasów”. Relikwie obecne w Kosowie Lackim takim wyrazistym znakiem nadziei niewątpliwie są!

Joanna Omieciuch

Joanna Omieciuch

WIELKI GOŚCINIEC LITEWSKI (2)

Z Romanem Postkiem, dyrektorem Muzeum Zbrojowni Zamku w Liwie oraz prezesem Lokalnej Organizacji Turystycznej Wielkiego Gościńca Litewskiego, rozmawia Marek Sobisz

MAREK SOBISZ: – Ostatnio na Bugu dzięki niskiemu poziomowi wód odsłoniła się dawna przeprawa. Z czym jest ona związana?

ROMAN POSTEK: – To duża sensacja tego upalnego lata. Przeprawa pod miejscowością Granne wygląda imponująco – pas dna wyłożonego kamieniami i rzędy sterzących dębowych pali wystających z płytkiej obecnie rzeki. Można hipotetycznie powiązać to znalezisko z przeprawą istniejącą od niepamiętnych czasów na Wielkim Gościńcu Litewskim. Po prostu było to najpłytsze i najwęższe miejsce na Bugu i stąd jego „kariera” jako głównej przeprawy rzecznej. Przeprawa Granne – Krzemień to miejsce naznaczone historią. Wszystkie armie dążące szlakiem Warszawa – Wilno przekraczały tutaj Bug. W czasie potopu przewaliła się tędy horda szwedzko-siedmiogrodzko-kozacka, pustosząc straszliwie po drodze całe Podlasie. Podczas wojny w obronie Konstytucji 3 maja w 1792 r. na przeprawie pod Grannem doszło do walk pomiędzy oddziałami armii litewskiej gen. Michała Zabiełły i armią rosyjską. W 1794 r. miała miejsce potyczka wojsk polskich z armią Suworowa. W 1795 r. przez Granne przejechał król Stanisław August w drodze na sejm rozbiorny do Grodna, skąd wywieziony został do

Petersburga, gdzie zakończył życie. Granne oglądało także imponujący przemarsz Wielkiej Armii napoleońskiej idącej na Moskwę wiosną 1812 r. i jej tragiczny odwrót. Podczas powstania listopadowego w lutym 1831 r. przeciągnęła tędy jeszcze jedna wielka armia – dowodzona przez Dybicza ekspedycja rosyjska w drodze na Warszawę. Bardzo ciekawe odkrycie, oby zostało należycie zbadane.

– Jakie są najbliższe plany, oprócz wspomnianego oznakowania, związane z Wielkim Gościńcem Litewskim?

– W najbliższym okresie planujemy nawiązanie współpracy z partnerami z zagranicy – Litwy i Białorusi oraz intensyfikację współpracy z biurami podróży oferującymi wycieczki Szlakiem Wielkiego Gościńca Litewskiego. Planujemy także wydanie przewodników po Wielkim Gościńcu Litewskim, materiałów promocyjnych oraz udział w spotkaniach w celu promowania turystyki na szlaku.

– Czy istnieje możliwość zaangażowania w reaktywację dawnego szlaku turystycznego i w jakiej formie?

– Chętnie witamy nowych członków, zarówno osoby, jak i stowarzyszenia, organizacje, organy samorządów terytorialnych oraz pod-

Grzegorz Kapla

Roman Postek, dyrektor Muzeum Zbrojowni Zamku w Liwie oraz prezes Lokalnej Organizacji Turystycznej Wielkiego Gościńca Litewskiego

mioty bezpośrednio związane z turystyką: hotele, restauracje, gospodarstwa agroturystyczne itp.

Aby wstąpić w szeregi stowarzyszenia, należy wypełnić deklarację członkowską, której druk jest udostępniony na stronie internetowej www.wielkigoscinieclitewski.pl w zakładce LOT WGL – Dokumenty. Serdecznie zapraszamy!

D. Kołodyński

Były bitwy – w tym inscenizacja słynnej bitwy o liwską warownię

LIW

Turniej „O pierścień księżnej Anny”

W zorem lat ubiegłych zamek w Liwie zgromadził rzeszę osób z całej Polski, które przybyły na 14. Ogólnopolski Turniej Rycerski „O pierścień księżnej Anny”. Organizatorami wydarzenia były Muzeum Zbrojownia na Zamku w Liwie oraz Bractwo Rycerskie Ziemi Mazowieckiej i Podlaskiej. Impreza odbyła się 15 i 16 sierpnia. Średniowieczni rycerze i damy dworu zagościli na podzamczu zamku w Liwie 15 i 16 sierpnia. Dwudniowy turniej obfitował w różnego rodzaju atrakcje. Wśród wielu z nich warto wymienić: turniej łuczniczy, pokazy walk rycerskich z udziałem mistrzów światła, konkurs wiedzy o zamku w Liwie, chodzenie po ogniach,

muzykę mechaniczną i mikrofon dla ludzi z bractw rycerskich, którzy występowali na scenie z repertuarem średniowiecznym lub utworami własnymi stylizowanymi na średniowiecze, konkurs strojów, pokaz ptaków drapieżnych czy pokazy rycerzy konnych. Były też bitwy – w tym inscenizacja słynnej bitwy o liwską warownię oraz bitwa balonowa, która stała się już nieodzownym punktem turnieju. Oprócz tego przybyli goście mogli zwiedzać stoiska, na których oprócz jadła i napitku można było obejrzeć także wyposażenie rycerza, jego stroje, ozdoby dam dworu i wiele innych.

Marek Sobisz

KSM

HULAJNOGĄ ZE STOKU, CZYLI WAKACYJNY OBÓZ W MURZASICHLU

Dniem, który zapewne wiele osób miało zaznaczone na czerwono w kalendarzu, był 15 lipca. Tego dnia rozpoczął się obóz formacyjno-rekreacyjny zorganizowany przez KSM Diecezji Drohiczyńskiej, a dofinansowany przez FSUSR. Grupa młodzieży wraz z opiekunami ks. Łukaszem Suszko oraz s. Niną o godz. 8 wyruszyła na południe Polski. Po 10-godzinnej jeździe wreszcie dotarliśmy do celu, którym była położona kilkanaście kilometrów od Zakopanego malownicza miejscowość Murzasichle.

Czas mijał bardzo szybko, ponieważ plan dnia był wypełniony od godzin porannych do wieczornych masą zajęć, które rozwijały, bawiły oraz przynosiły wiele radości. Nie zabrakło modlitwy, atrakcji związanych z miejscem, w którym byliśmy, oraz pracy w grupach.

Już na samym początku odważyliśmy się zdobyć Kasprowy Wierch. Była to wyprawa ciężka, ale zarazem bardzo przyjemna. Ciemne chmury przyniosły ulewę, która była dla nas zaskoczeniem, ponieważ wychodząc z ośrodka, niebo nie dawało oznak na zmianę pogody. Nasza przewodniczka opowiadała

Paulina Wysocka

Odważyliśmy się zdobyć Kasprowy Wierch. Była to wyprawa ciężka, ale zarazem bardzo przyjemna

o florze oraz faunie, ważnych miejscach oraz nadawała tempo grupy, któremu dało się sprostać. Oczywiście na Kasprowym Wierchu nie zakończyliśmy naszej górskiej pielgrzymki. Któregoś dnia udało nam się obejrzeć jaskinię, do której dotarliśmy przez przepiękną Dolinę Kościeliską. Aquapark w Zakopanem również cieszył się powodzeniem wśród obozowiczów. Ci, którzy z wodą nie są do

końca zaprzyjaźnieni, mieli okazję zagrać w kręgle obok aquaparku. Mimo to gwiazdą obozu został stok, na którym można było zjechać... hulajnogą. Dało to dużo radości wszystkim i nawet nieliczne upadki w jakiś sposób cieszyły. W chwili, kiedy wchodziło się z ogromną prędkością w zakręt, ciężko było utrzymać pojazd, ale ta adrenalina była przyjemna. Ostatnio bardzo głośne „Minion-

ki” również udało nam się obejrzeć w kinie Zakopianka. Stały się one później inspiracją do przedstawienia można rzec teatralnego jednej z grup, a zawołanie „bananaaaa” weszło nam w krew. Tradycje górskie? Stroje? A może ludowe pieśni? To wszystko nie jest już obce dzięki przesympatycznemu góralowi, u którego mogliśmy gościć w izbie regionalnej. Przybliżył nam dokładnie istotne wiadomości o tym rejonie oraz mogliśmy usłyszeć kilka piosenek przy dźwiękach skrzypiec. Oczywiście nie zabrakło wieczorków pogodnych oraz dyskotek, na których młodzież bawi się najlepiej.

Warto wspomnieć, że każdego dnia była odprawiana Msza św. oraz mogliśmy uczestniczyć w Jutrznii i modlitwach wieczornych. Praca w grupach była zaplanowana według konspektu, który poruszał ważne problemy moralne i religijne. Młodzież chętnie się angażowała w czytanie czytań oraz śpiewanie psalmów.

Do domów wróciliśmy 28 lipca. Miejmy nadzieję, że za rok uda nam się znów spotkać, by wspólnie przeżywać obóz. **Paulina Wysocka**

Przed Rokiem Miłosierdzia

WZGLĘDEM DUSZY: GRZESZĄCYCH UPOMINAĆ ⁽¹⁾

W ramach przygotowań do Roku Miłosierdzia, którego rozpoczęcie planowane jest 8 grudnia br., a zakończenie 20 listopada 2016 r., na łamach „Niedzieli Podlaskiej” pragniemy przybliżyć naszym czytelnikom refleksję na temat uczynków miłosierdzia względem ciała i względem duszy

Gdy brat twój zgrzeszy, idź i upomnij go w cztery oczy. Jeśli cię usłucha, pozyskasz swego brata” (Mt 18,15).

Każdy człowiek jest istotą grzeszną. Gdy wkracza na niewłaściwą ścieżkę, nie zawsze zdaje sobie z tego sprawę. W takim wypadku osoba stojąca obok widząca całą sytuację ma obowiązek upomnienia, które może stać się zbawienne dla osoby zbaczającej z tej właściwej drogi. Wielu z nas ma obawy przed

upominaniem, gdyż zdajemy sobie sprawę z tego, iż sami nie jesteśmy idealni, to dlatego mamy innych upominać. Nikt nie jest idealny i doskonały, ale mamy sobie nawzajem pomagać, silniejsi słabszym, z pokorną świadomością własnych grzechów. Tak więc upominanie grzeszących jest obowiązkiem płynącym z miłości. Bardzo często, mimo że wiemy o tym, iż upominanie jest naszym chrześcijańskim obowiązkiem, mamy problem

w wybraniu właściwego momentu oraz dobraniu odpowiednich słów. Nie bójmy się tego. Upominanie nie narusza wolności drugiego człowieka, wręcz przeciwnie – dzięki niemu może zostać poruszone jego sumienie. Upominanie jest wezwaniem do wolności, aby służyła dobru, a nie złu. Z pewnością można stwierdzić, że jest ono bardzo potrzebne i stanowi element życia każdego chrześcijanina.

Ewelina Trusiak